

Govern de les Illes Balears

Conselleria d'Educació i Universitat
Direcció General de Planificació,
Ordenació i Centres

PRIMERA LLENGUA ESTRANGERA (Batxillerat)

Finalitat de l'assignatura

La Llei orgànica 8/2013, de 9 de desembre, per a la millora de la qualitat educativa (LOMCE), assenyala en el punt XII del preàmbul que el domini d'una o més llengües estrangeres s'ha convertit en una prioritat a l'educació com a conseqüència del procés de globalització en què vivim, alhora que es mostra com un dels principals reptes del nostre sistema educatiu. La Unió Europea fixa el foment del plurilingüisme com un objectiu irrenunciable per a la construcció d'un projecte europeu.

En un món en contínua expansió comunicativa, per mitjà de l'extraordinari desenvolupament de les tecnologies de la informació i la comunicació, en una societat cada vegada més interconnectada, on els intercanvis globals i la mobilitat dels ciutadans augmenten vertiginosament resulta fonamental que els seus estudiants tinguin un perfil no tan sols bilingüe sinó també plurilingüe. Aquesta prioritat resulta especialment rellevant en un arxipèlag tan cosmopolita com les Illes Balears, visitat anualment per milions de turistes d'arreu del món. Les llengües estrangeres ja no vénen sols de fora, l'important nombre de residents d'altres països i turistes ha estimulat la proliferació de mitjans de comunicació oferint una visió del món des de les Illes Balears en llengües estrangeres.

La riquesa de les empremtes culturals del nostre passat ens ajuda a entendre millor la nostra identitat actual. La nostra llengua i cultura autòctones han de continuar desenvolupant-se per la interacció amb les altres sense perdre els seus trets fonamentals.

La llengua, a més de vehicle del pensament humà i eina d'aprenentatge, s'utilitza habitualment amb una finalitat comunicativa, per expressar un determinat missatge al nostre interlocutor, per fer o acompanyar accions. Per aquest motiu, aquest currículum incorpora l'enfocament orientat a l'acció recollit en el Marc europeu comú de referència per a les llengües (MECR), que defineix el que els estudiants hauran de ser capaços de fer amb la llengua estrangera en diversos contextos comunicatius reals. A més, és cabdal tant pel que fa al desenvolupament personal dels estudiants de les Illes Balears, com també com a recurs per a augmentar les possibilitats d'assolir els seus objectius culturals, laborals i professionals.

L'adquisició de llengües estrangeres afavoreix una visió oberta i positiva de les relacions amb els altres, visió que contribueix a fomentar actituds de valoració i respecte envers altres llengües i cultures, envers altres individus amb usos, valors i creences diferents dels propis. L'aprofundiment dins les llengües estrangeres ens ajuda a millorar la nostra perspectiva, contribuint a apreciar el caràcter relatiu de costums, pràctiques i idees, circumstància que s'ha d'entendre com una oportunitat única d'enriquiment mutu i d'evitació o resolució de conflictes interculturals de manera satisfactòria per a totes les parts. Les competències socials i cíviques, i la consciència i l'expressió culturals, tant les circumscrites als entorns més immediats com les pròpies d'àmbits cada vegada més amplis d'actuació, formen així part de les habilitats que comprèn una competència intercultural integrada en l'aprenentatge de llengües estrangeres.

Els alumnes del batxillerat presenten un notable augment de les capacitats cognitives respecte a l'etapa anterior, la qual cosa els facilita l'ús de conceptes abstractes i el progrés en l'aproximació metalingüística i comunicativa del llenguatge. També millora la seva organització i autocontrol, i, per tant, la seva capacitat per aprendre a aprendre i per ser més autònoms. La major part dels alumnes que accedeixen al batxillerat tenen ja en aquesta etapa uns coneixements previs d'aquesta matèria que els permeten comunicar-se en situacions habituals. Aleshores, dins aquesta etapa consolidaran i ampliaran aquests coneixements previs, i desenvoluparan les capacitats més especialitzades per aconseguir els seus interessos i expectatives de futur. El grau de competència que s'ha d'assolir continua prioritzant el perfeccionament de la comprensió i l'expressió oral i escrita i treballant més particularment les diferents organitzacions textuais, com també la coherència i la cohesió.

Estructura del currículum

El currículum de primera llengua estrangera del batxillerat es presenta organitzat en quatre blocs que detallen les característiques específiques del procés d'ensenyament-aprenentatge de la matèria:

Bloc 1. Comprensió de textos orals.

Bloc 2. Producció de textos orals: expressió i interacció.

Bloc 3. Comprensió de textos escrits.

Bloc 4. Producció de textos orals: expressió i interacció.

Cada bloc està dividit en tres apartats: continguts, criteris d'avaluació i estàndards d'aprenentatge avaluable.

A continuació dels quatre blocs es detallen els continguts sintacticodiscursius per idiomes (alemany, francès, anglès, italià i portuguès).

Orientacions metodològiques

Mètodes i propostes didàctiques

Entenem per *metodologia* el conjunt d'estratègies, procediments i accions organitzades i planificades pels professors de manera conscient i reflexiva, amb la finalitat de possibilitar l'aprenentatge i l'assoliment dels objectius plantejats, de manera que els alumnes adquireixin els coneixements, les destreses i les habilitats lingüístiques, sociolingüístiques i pragmàtiques, com també la capacitat d'aplicar-les de manera conjunta per produir i processar textos orals i escrits adequats a contextos d'actuació.

En l'etapa del batxillerat, en sinergia amb l'estil d'aprenentatge iniciat en les etapes anteriors, no es pot deixar de banda l'enfocament comunicatiu i eminentment pràctic de l'ensenyament d'aquesta matèria. En l'equació de l'aprenentatge i adquisició d'una llengua estrangera intervenen moltes variables: dimensions del grup, diversitat de nivells, ritmes i estils d'aprenentatge, motivació, recursos, etc. Les interaccions entre els membres del grup classe han de ser fonamentalment comunicatives, significatives, autèntiques, motivadores i que estimulin l'expressió oral. Atesa la importància atorgada pel MEQR a la finalitat real i pràctica d'aquesta matèria, l'aprenentatge basat en tasques resulta especialment rellevant. En el procés de desenvolupament de la tasca programada la capacitat comunicativa de l'aprenent es desprèn de manera natural de les activitats implícites en la resolució dels problemes presentats i el seu posterior anàlisi i reflexió. A fi que l'aprenentatge sigui significatiu i tenguí efectes a llarg termini, aquestes activitats han de ser competencials, assequibles i estimulants per a cada grup dependent de les seves característiques.

Considerant els objectius finals de proporcionar als aprenents les eines necessàries per saber escoltar, parlar, conversar, llegir i escriure en la llengua objecte d'aprenentatge, és palesa la necessitat de fomentar que les interaccions lingüístiques que acompanyaran aquest procés siguin en la llengua estrangera. En aquest sentit el

professor és el model lingüístic de referència tant en l'aspecte tècnic com en l'actitudinal. És primordial que el docent s'expressi en la llengua meta sempre que sigui possible i que encoratgi els aprenents i els doni suport en l'ús progressiu de la llengua estrangera. La comunicació s'ha de prioritzar sobre la precisió als primers nivells de coneixement, contribuint a desenvolupar en els alumnes la capacitat d'expressar-se adequadament en públic amb estratègies pròpies d'aquest context comunicatiu. La motivació és un factor essencial en la consecució d'aquest objectiu; és convenient aprofitar-la, evitant interrompre el procés comunicatiu tot i la desviació temporal dels objectius programats o l'excessiva presència d'errors. Aquests han de ser tractats, en el moment adequat, com una oportunitat d'aprenentatge necessària per reflexionar i aprendre.

Tot i prioritzar un enfocament metodològic comunicatiu, la varietat de situacions i estils d'aprenentatge fa convenient considerar un enfocament eclèctic que aprofiti els avantatges de cada metodologia en la proporció adequada.

Recursos didàctics

Qualsevol material pot ser susceptible de constituir un recurs didàctic sempre que sigui emprat amb finalitat educativa. Per atendre els diferents estils d'aprenentatge i fer les activitats més motivadores, el docent ha d'oferir la més ampla varietat de fonts i recursos que tengui a l'abast. Aquests han de ser el més autèntics possible i semblar-se als que l'alumne usaria en la seva pròpia llengua.

Distribució espai-temps. Tipologia d'agrupaments

La disposició de l'aula ha d'afavorir la comunicació i el desenvolupament d'activitats cooperatives evitant limitar-se a la disposició tradicional i ha d'incloure la utilització d'espais alternatius tant dins com fora del centre.

Dins el grup classe hi trobam una gran heterogeneïtat de perfils. Per poder atendre millor les necessitats educatives dels alumnes de llengües estrangeres, es poden fer subagrupacions en parelles o petits grups en funció de les característiques de les tasques proposades, dels objectius didàctics i del perfil dels alumnes. Els agrupaments han de propiciar el desenvolupament acadèmic dels alumnes, com també la seva integració social en el grup classe creant un entorn de treball relaxat. A fi que l'aprenentatge sigui més profitós i engrescador, s'han de programar una ampla varietat de tasques distribuïdes temporalment d'acord amb una estructura i

planificació prèvia susceptible de ser modificada depenent del desenvolupament de la sessió.

Avaluació

L'avaluació ha de formar part integral del procés d'ensenyament-aprenentatge. Per ser vàlida i justa, s'ha de basar en instruments el més variats possible i procediments d'avaluació formal i informal, com ara observacions sistemàtiques de la feina dels alumnes, rúbriques, presentacions orals, proves objectives orals i escrites, portafolis europeu de llengües, etc. S'ha d'avaluar tant el procés com el resultat tenint en compte el punt de partida de l'alumne i el seu progrés. Les activitats d'avaluació han de ser coherents amb les treballades prèviament a l'aula tan en contingut com en format. Els alumnes han de conèixer la forma i els criteris d'avaluació des de bon principi, que han de ser clars, i s'han d'especificar els criteris de qualificació i promoció.

Els professors han de dur a terme una pràctica docent flexible i reflexiva i una avaluació contínua i constant de les capacitats, les habilitats, les actituds i l'assoliment dels objectius plantejats durant el desenvolupament de les tasques d'aprenentatge. Aquesta retroalimentació condiciona les actuacions i planificacions d'actuacions posteriors. La reflexió sobre aquest procés per part d'ambdós protagonistes és en realitat una finalitat en si mateixa que ha de permetre a l'alumne desenvolupar la competència de l'aprenentatge autònom al llarg de la vida i als professors plantejar-se la idoneïtat de la seva presa de decisions. Els alumnes han de participar activament en l'avaluació del propi aprenentatge fent ús d'estratègies com l'autoavaluació i la coavaluació i considerant els errors com a oportunitats necessàries per avançar.

El paper dels docents

El docent ha d'assumir el paper de facilitador, orientador i promotor del desenvolupament competencial dels alumnes dissenyant activitats comunicatives, mitjançant pràctiques de treball individual i cooperatiu, aplicant mesures de flexibilització i mecanismes de reforç i ampliació. Conseqüentment, el docent ha de facilitar l'aprenentatge de l'alumne i guiar-lo en el camí cap a l'aprenentatge autònom. Per poder respondre a les necessitats dels alumnes de llengua estrangera, el docent ha de tenir una actitud flexible, la programació de les activitats ha d'estar sempre oberta a mutacions, lleugeres o radicals. La llengua estrangera ha de ser la

llengua vehicular. La pràctica docent només s'entén si els professors utilitzen la llengua objecte d'estudi des del primer moment, impartint sempre la matèria en llengua estrangera. És primordial una exposició continuada a la llengua oral perquè els alumnes adquireixin una correcta pronunciació, entonació i accentuació, com també un repertori lèxic, estructures i fórmules d'ús diari a partir de les quals poder expressar les seves vivències personals i necessitats immediates, que afavoreixin d'aquesta manera un aprenentatge significatiu.

Participació de les famílies

La implicació i la participació activa de les famílies en l'aprenentatge de les llengües estrangeres és fonamental per a l'èxit del procés d'aprenentatge integral dels alumnes. S'ha demostrat la relació entre el grau d'implicació de les famílies i l'èxit dels alumnes en l'assoliment dels seus objectius acadèmics i la seva posterior integració social i professional.

Contribució de l'assignatura al desenvolupament de les competències

Les activitats de recepció, producció i interacció orals i escrites que conformen els estàndards d'aprenentatge en el currículum bàsic integren tant les diverses competències comunicatives específiques com les competències clau generals corresponents a cada etapa.

L'adquisició d'una llengua estrangera, en les seves diferents modalitats, contribueix en primer lloc, i de manera fonamental, al desenvolupament de la competència en comunicació lingüística, no tan sols en la llengua meta, sinó també en la llengua primera. La reflexió conscient i el desenvolupament sistemàtic de competències variades que comporta l'aprenentatge de llengües estrangeres s'estén a la llengua primera a fi de millorar les competències en aquesta per comprendre, expressar-se, interactuar i articular pensaments i sentiments sobre un mateix, l'altre i l'entorn mental i físic en el qual s'actua.

La principal eina d'accés a l'aprenentatge de nous coneixements en la majoria d'àrees és la llengua. És precisament per aquest motiu que en el procés mateix d'aprenentatge de nous coneixements es desenvolupa una altra competència bàsica que servirà per continuar aprenent al llarg de la vida, aprendre a aprendre. Consegüentment, el currículum incideix en el caràcter procedimental de tots els seus elements constituents. Els continguts necessaris per assolir els estàndards

d'aprenentatge, el grau d'adquisició del quals es valora aplicant els criteris d'avaluació descrits com a accions, són considerats continguts competencials; és a dir, tot allò que l'estudiant ha de saber de manera simultània, saber utilitzar i saber incorporar al seu perfil de competències. El currículum ajuda els alumnes a desenvolupar la capacitat d'aprendre a aprendre, començant per establir de manera transparent i coherent els objectius o resultats pretesos, que han de fer els estudiants com a parlants de la llengua estrangera mitjançant el seu ús; determinant el que necessiten aprendre per assolir aquests objectius, i indicant les estratègies que poden aplicar per aconseguir-ho mitjançant una profunda reflexió sobre el seu procés d'aprenentatge a fi de treure'n les oportunes conclusions respecte a quin és el tipus d'estratègia d'aprenentatge més adequat per a cadascú. El primer pas per a un eficaç aprenentatge autònom que continuï al llarg de la vida és marcar-se objectius diversos segons les necessitats de desenvolupament del perfil personal i anar-los modificant en funció dels resultats obtinguts amb la reflexió sobre l'aprenentatge.

L'aprenentatge de la primera llengua estrangera pot contribuir notablement al cultiu de la competència matemàtica potenciant la capacitat per produir i interpretar informacions sobre aspectes quantitius i espaials de la realitat i per resoldre problemes relacionats amb la vida quotidiana i laboral. D'altra banda, atès l'alt nombre de publicacions científiques redactades en llengües estrangeres, el seu estudi també proporciona un apropament al món físic immediat i una interacció responsable amb aquest, contribuint així al treball de les competències bàsiques en ciència i tecnologia que promouen el desenvolupament del pensament científic expandint l'accés a dades, procediments i tècniques d'investigació, com també la capacitat de l'individu per identificar, plantejar i resoldre situacions de la vida quotidiana.

Els mitjans tecnològics són actualment els canals principals de transmissió lingüística. Les tecnologies de la informació i la comunicació ofereixen la possibilitat de comunicar-se en temps real amb altres persones de qualsevol part del món i també faciliten l'accés senzill i immediat a un major flux d'informació. Aquests mitjans estan recollits en el currículum com a suports naturals dels textos orals o escrits que l'estudiant ha de produir, comprendre i processar, per la qual cosa la competència digital forma part substancial de la competència en comunicació lingüística.

L'aprenentatge de llengües estrangeres suposa necessàriament una actitud oberta envers els altres; els nous coneixements i actituds han de desenvolupar l'habilitat per

comprendre la realitat social del món plural on vivim i per exercir una ciutadania democràtica, segura de si mateixa però alhora íntegra, solidaria, responsable i honesta. En la competència social i cívica són cabdals l'habilitat per interactuar eficaçment en l'àmbit públic, manifestar solidaritat i interès pels problemes de la comunitat, el respecte als drets humans i la comprensió i l'acceptació de les diferències de tota casta presents al món. El caràcter relatiu del costums, pràctiques i idees és una circumstància que s'ha d'entendre com una oportunitat d'enriquiment mutu i d'evitació o resolució de conflictes de manera satisfactòria per a totes les parts. Les competències socials i cíviques, i la consciència i l'expressió culturals, tant les circumscrites als entorns més immediats com les pròpies d'àmbits cada vegada més amplis d'actuació, formen així part de les habilitats que comprèn una competència intercultural integrada en l'aprenentatge d'aquesta matèria.

Les llengües estrangeres són ara més que mai, i especialment a les Illes Balears, la porta a un món d'interessants possibilitats al terreny laboral i professional, i el currículum pretén fomentar l'emprenedoria com a actitud davant la vida incorporant activitats concretes en les quals l'estudiant aprèn a ser crític, creatiu i compromès també en aquests contextos. L'articulació clara i convincent de pensaments i idees i la capacitat d'assumir riscos, juntament amb la gestió adequada de la interacció i l'estímul que suposa comunicar-se a altres llengües per enfrontar nous reptes o resoldre problemes en escenaris complexos, són fonamentals en el desenvolupament de l'esperit emprenedor.

L'enfocament orientat a l'acció adoptat en el currículum bàsic es concentra en l'estudiant, que és qui aprèn, construeix les seves competències i les utilitza, tant per dur a terme les tasques d'aprenentatge a l'aula com les que demanda la comunicació real. Per tant, la matèria de primera llengua estrangera contribueix decisivament al desenvolupament de destreses essencials del sentit de la iniciativa en especial pel que respecta a les activitats d'expressió i interacció oral i escrita, en les quals, des de la seva mateixa planificació, els alumnes han de prendre decisions sobre què dir i com fer-ho, per mitjà de quin canal i amb quins mitjans, en quines circumstàncies i depenent de quines expectatives i reaccions dels interlocutors o corresponsals, tot això a fi de complir el propòsit comunicatiu que es persegueix amb el més alt grau possible d'èxit. La tria i l'aplicació conscient de les estratègies de comunicació, d'organització del discurs, de control sobre l'execució preparen els estudiants per assumir les seves responsabilitats, trobar seguretat en les seves capacitats, reforçar la seva identitat i regular el seu comportament. Aquesta competència fa referència a la capacitat de transformar idees en actes.

L'aprenentatge de la llengua estrangera col·labora en el desenvolupament de la competència de consciència i expressions culturals emprant models lingüístics que contenguin produccions amb un component cultural al mateix temps que permet valorar la llibertat d'expressió, el dret a la diversitat i la importància del diàleg intercultural. Es tracta d'una competència que facilita tant expressar-se i comunicar-se com percebre, comprendre i enriquir-se amb diferents realitats i produccions del món de l'art i de la cultura i considerar-les part del patrimoni cultural dels pobles.

Objectius específics

L'ensenyament de la llengua estrangera en aquesta etapa té els objectius següents:

1. Escoltar, comprendre i interpretar informació general i específica de textos orals en situacions comunicatives variades.
2. Expressar-se i interactuar oralment en situacions de comunicació habituals i desenvolupar destreses comunicatives, dins i fora de l'aula, de manera eficaç, adequada, amb fluïdesa i correcció, al mateix temps que utilitzar eines que ajudin a la correcta interacció amb els altres.
3. Llegir de manera comprensiva i autònoma textos diversos i ser capaç d'extreure'n informació general i específica, com també utilitzar la lectura com a font d'informació, d'enriquiment personal i de coneixement d'altres cultures.
4. Escriure de manera eficaç textos senzills amb finalitats diverses sobre diferents temes i amb recursos adequats de cohesió i coherència.
5. Utilitzar de manera reflexiva i correcta els elements de la llengua i les normes d'ús lingüístic en diversos contextos de comunicació oral i escrita.
6. Adquirir una dinàmica de grup que faciliti la cooperació entre els alumnes en la realització de tasques d'aprenentatge emprant sempre la llengua estrangera vehicular dins l'aula.
7. Desenvolupar l'autonomia en l'aprenentatge, reflexionar sobre aquest procés i transferir els coneixements adquirits en la llengua primera o en altres llengües a l'estudi de la llengua estrangera.
8. Fomentar l'esperit de recerca i autonomia personal utilitzant els recursos didàctics a l'abast, com ara Internet, materials multimèdia, llibres de consulta, etc.
9. Reflexionar sobre el funcionament de la llengua estrangera i apreciar-la com a instrument d'accés a la informació i com a eina d'aprenentatge de continguts diversos.

10. Fomentar el respecte, la gestió de les emocions i la solidaritat mitjançant la llengua estrangera.
11. Valorar la llengua estrangera i les llengües en general com a mitjans de comunicació i enteniment entre persones de procedències, llengües i cultures diverses evitant qualsevol tipus de discriminació.
12. Adquirir seguretat i confiança en l'ús de la llengua estrangera i en relació amb la pròpia capacitat d'aprenentatge.

Continguts, criteris d'avaluació i estàndards d'aprenentatge avaluable

PRIMERA LENGUA ESTRANGERA I

BLOC 1. COMPRENSIÓ DE TEXTOS ORALS
Continguts
<p>Estratègies de comprensió:</p> <ul style="list-style-type: none">– Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.– Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.– Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants, implicacions).– Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.– Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.– Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements. <p>Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.</p> <p>Funcions comunicatives:</p> <ul style="list-style-type: none">– Gestió de relacions socials en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional.– Descripció i apreciació de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, activitats, procediments i processos.– Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de prediccions i d'esdeveniments futurs a curt, mitjà i llarg termini.– Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.– Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat.– Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció.

- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, l'elogi, l'admiració, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desigs, condicions i hipòtesis.
- Establiment i gestió de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.¹

Lèxic oral comú i més especialitzat (recepció), dins les mateixes àrees d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes, temps i espai, estats, esdeveniments i activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; feina i empenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

criteris d'avaluació

Identificar les idees principals, informació rellevant i implicacions generals de textos de certa longitud, bé organitzats i amb estructures lingüístiques de certa complexitat, en una varietat de llengua estàndard i articulats a velocitat mitjana o normal, que tractin de temes tant concrets com abstractes dins el mateix camp d'especialització o d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional/laboral, sempre que les condicions acústiques siguin bones i es puguin confirmar certs detalls.

Conèixer i saber aplicar les estratègies adequades per comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls rellevants, o informació, idees i opinions tant implícites com explícites del text si estan clarament senyalitzades.

Conèixer amb prou detall i saber aplicar adequadament a la comprensió del text els aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a situacions quotidianes i menys habituals en l'àmbit personal, públic, acadèmic i ocupacional/laboral, sobre, entre altres, l'estructura socioeconòmica, les relacions interpersonals, de jerarquia i entre grups, comportament (postures i posats, expressions facials, ús de la veu, contacte visual, proxèmica), i convencions socials (actituds, valors, tabús).

Distingir tant la funció o funcions comunicatives principals del text com implicacions fàcilment discernibles; apreciar les diferents intencions comunicatives derivades de l'ús de diferents exponents de les esmentades funcions, i identificar els propòsits comunicatius generals associats a diferents patrons discursius típics pel que respecta a la presentació i l'organització de la informació (entre altres, el reforç o la recuperació del tema).

Distingir i aplicar a la comprensió del text oral els significats i funcions específics generalment associats a diverses estructures sintàctiques d'ús comú segons el

context de comunicació (per ex., una estructura interrogativa per donar una ordre).

Reconèixer lèxic oral comú i més especialitzat, relacionat amb els propis interessos i necessitats en l'àmbit personal, públic, acadèmic i ocupacional/laboral, i expressions i modismes d'ús habitual quan s'explica amb suport visual o contextual.

Discriminar patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i més específics, i reconèixer els seus significats i intencions comunicatives expresses, així com algunes de caràcter implícit (incloent-hi l'interès o la indiferència) quan l'articulació és clara.

Estàndards d'aprenentatge avaluables

1. Comprèn instruccions tècniques, donades cara a cara o per altres mitjans, relatives a la realització d'activitats i normes de seguretat en l'àmbit personal (per ex., en una instal·lació esportiva), públic (per ex., en una situació d'emergència), acadèmic o ocupacional (per ex., una visita guiada a una pinacoteca, o sobre l'ús de màquines, dispositius electrònics o programes informàtics).
2. Entén, en transaccions i gestions quotidianes i menys habituals, l'exposició d'un problema o la sol·licitud d'informació respecte d'aquesta (per ex., en el cas d'una reclamació), sempre que pugui demanar confirmació sobre alguns detalls.
3. Identifica els punts principals i detalls rellevants d'una conversa formal o informal de certa durada entre dos o més interlocutors que es produeix al seu voltant, sempre que les condicions acústiques siguin bones, el discurs estigui estructurat i no es faci un ús gaire idiomàtic de la llengua.
4. Comprèn, en una conversa informal o una discussió en què participa, tant de viva veu com per mitjans tècnics, informació específica rellevant sobre temes generals o del seu interès, i capta sentiments com la sorpresa, l'interès o la indiferència, sempre que els interlocutors evitin un ús molt idiomàtic de la llengua i si no hi ha interferències acústiques.
5. Comprèn, en una conversa formal en què participa, en l'àmbit acadèmic o ocupacional, informació detallada i punts de vista i opinions sobre temes de la seva especialitat i relatius a activitats i procediments quotidians i menys habituals, sempre que pugui plantejar preguntes per comprovar que ha comprès el que l'interlocutor ha volgut dir i aconseguir aclariments sobre alguns detalls.
6. Comprèn les idees principals i detalls rellevants d'una presentació, xerrada o conferència que veure's sobre temes del seu interès o de la seva especialitat, sempre que el discurs estigui exposat de manera clara i en llengua estàndard (per ex., una presentació sobre l'organització de la universitat en altres països).
7. Comprèn els punts principals i detalls rellevants en la majoria de programes de

ràdio i televisió relatius a temes d'interès personal o de la seva especialitat (per ex., entrevistes, documentals, sèries i pel·lícules), quan s'articulen de manera relativament lenta i amb una pronunciació clara i estàndard, i que tractin temes coneguts o del seu interès.

BLOC 2. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Continguts

Estratègies de producció:

Planificació

- Concebre el missatge amb claredat, distingint la seva idea o idees principals i la seva estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant el registre i l'estructura de discurs adequats a cada cas.

Execució

- Expressar el missatge amb claredat i coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se, si escau, als models i fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit.
- Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics, paralingüístics o paratextuals:

Lingüístics

- Modificar paraules de significat semblant.
- Definir o parafrasejar un terme o expressió.

Paralingüístics i paratextuals

- Demanar ajuda.
- Assenyalar objectes, usar deíctics o fer accions que aclareixen el significat.
- Usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gests, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica).
- Usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

- Gestió de relacions socials en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional.
- Descripcions i apreciacions de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, activitats, procediments i processos.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descriure estats i situacions presents, i expressar prediccions i esdeveniments futurs a curt, mitjà i

llarg termini.

- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció.
- Expressar l'interès, l'aprovació, l'estimació, l'elogi, l'admiració, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formular suggeriments, desigs, condicions i hipòtesis.
- Establir i gestionar la comunicació i l'organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.¹

Lèxic oral comú i més especialitzat (producció), dins les pròpies àrees d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes, temps i espai, estats, esdeveniments i activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; feina i empenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

Criteris d'avaluació

Construir textos coherents i ben estructurats sobre temes d'interès personal, o assumptes quotidians o menys habituals, en un registre formal, neutre o informal, utilitzant adequadament els recursos de cohesió més comuns, i mostrant un control raonable d'expressions, estructures i un lèxic d'ús freqüent, tant de caràcter general com més específic.

Conèixer, seleccionar amb atenció i saber aplicar amb eficàcia les estratègies adequades per produir textos orals de diversos tipus i de certa longitud, intentant noves fer formulacions i combinacions dins el mateix repertori i corregint els errors (per ex., en temps verbals, o en referències temporals o espacials) que condueixen a malentesos si l'interlocutor indica que hi ha un problema.

Ser conscient dels trets socioculturals i sociolingüístics de les comunitats en les quals s'utilitza la llengua meta, i de les seves diferències respecte de les cultures pròpies, relatives a costums, usos, actituds, valors i tabús, i actuar en conseqüència, adaptant adequadament la producció del text oral a les característiques dels interlocutors i de la situació comunicativa.

Adequar la producció del text oral a les funcions comunicatives requerides, seleccionant, dins un repertori d'exponents habituals, els més adequats al propòsit comunicatiu, i els patrons discursius típics de presentació i organització de la

informació, entre altres, el reforç o la recuperació del tema.

Utilitzar amb raonable correcció les estructures morfosintàctiques, els patrons discursius i els elements de connexió i de cohesió d'ús comú de manera que el discurs estigui ben organitzat i compleixi adequadament la funció o funcions comunicatives corresponents.

Conèixer, i saber seleccionar i utilitzar, lèxic oral comú i més especialitzat relacionat amb els propis interessos i necessitats en l'àmbit personal, públic, acadèmic i ocupacional/laboral, i expressions i modismes d'ús habitual.

Reproduir, amb prou correcció per ser comprès bé la majoria de les vegades, patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació de caràcter general, fent-ne un ús conscient per expressar diferents significats segons les demandes del context.

Mostrar la fluïdesa necessària per mantenir la comunicació i garantir l'objectiu comunicatiu principal del missatge, encara que hi pot haver algunes pauses per cercar paraules i titubejos en l'expressió d'algunes idees més complexes.

Mostrar certa flexibilitat en la interacció pel que respecta als mecanismes de presa i cessió del torn de paraula, la col·laboració amb l'interlocutor i el manteniment de la comunicació, encara que no sempre es faci de manera elegant.

Estàndards d'aprenentatge avaluables

1. Fa presentacions ben estructurades i de certa durada sobre un tema acadèmic (per ex., el disseny d'un aparell o dispositiu, o sobre una obra artística o literària), amb prou claredat com perquè es pugui seguir sense dificultat la major part del temps i amb les idees principals explicades amb una raonable precisió, i respon a preguntes complementàries de l'audiència formulades amb claredat i a velocitat normal.

2. Es desenvolupa amb eficàcia en transaccions i gestions que sorgeixen mentre viatja, organitza el viatge o tracta amb les autoritats, com també en situacions menys habituals a hotels, botigues, agències de viatges, centres de salut, estudi o feina (per ex., per fer reclamacions), plantejant els seus raonaments i punts de vista amb claredat i seguint les convencions socioculturals que demanda el context específic.

3. Participa amb eficàcia en converses informals cara a cara o per telèfon o per altres mitjans tècnics, en què descriu amb cert detall fets, experiències, sentiments i reaccions, somnis, esperances i ambicions, i respon adequadament a sentiments com la sorpresa, l'interès o la indiferència; explica històries, com també l'argument de llibres i pel·lícules, indicant les seves reaccions; ofereix i s'interessa per opinions personals sobre temes del seu interès; fa comprensibles les seves opinions o reaccions respecte de les solucions possibles de problemes o qüestions pràctiques; expressa amb amabilitat creences, acords i desacords, i explica i justifica les seves

opinions i projectes.

4. Pren part adequadament, encara que de vegades hagi de demanar que li repeteixin o aclareixin algun dubte, en converses formals, entrevistes i reunions de caràcter acadèmic o ocupacional, intercanviant informació rellevant sobre aspectes tant abstractes com concrets de temes quotidians i menys habituals en aquests contextos, demanant i donant instruccions o solucions a problemes pràctics, plantejant els seus punts de vista amb claredat, i justificant amb cert detall i de manera coherent les seves opinions, plans i suggeriments sobre futures actuacions.

BLOC 3. COMPRENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Continguts

Estratègies de comprensió:

- Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants, implicacions).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

- Gestió de relacions socials en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional.
- Descripció i apreciació de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, activitats, procediments i processos.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de prediccions i d'esdeveniments futurs a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, l'elogi, l'admiració, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desigs, condicions i hipòtesis.

– Establiment i gestió de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.¹

Lèxic escrit comú i més especialitzat (recepció), dins les pròpies àrees d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes, temps i espai, estats, esdeveniments i activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; feina i empenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

criteris d'avaluació

Identificar les idees principals, informació rellevant i implicacions generals de textos de certa longitud, ben organitzats i amb estructures lingüístiques de certa complexitat, en una varietat de llengua estàndard i que tractin de temes tant abstractes com concrets dins el propi camp d'especialització o interès, en els àmbits personal, públic, acadèmic o ocupacional/laboral, sempre que es puguin rellegir les seccions difícils.

Conèixer i saber aplicar les estratègies adequades per comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls rellevants del text, o informació, idees i opinions tant implícites com explícites clarament senyalitzades.

Conèixer amb prou detall, i saber aplicar adequadament a la comprensió del text els aspectes sociolingüístics derivats de situacions quotidianes i menys habituals en l'àmbit personal, públic, acadèmic i ocupacional/laboral, sobre, entre altres, l'estructura socioeconòmica, les relacions interpersonals, de jerarquia i entre grups, convencions socials (actituds, valors, tabús), i els aspectes generals que permetin comprendre, si escau, el rerefons sociocultural del text.

Distingir tant la funció o funcions comunicatives principals del text com a implicacions fàcilment discernibles; apreciar les diferents intencions comunicatives derivades de l'ús de diferents exponents de les funcions esmentades, i identificar els propòsits comunicatius generals associats a diferents formats, patrons i estils discursius típics.

Distingir i aplicar a la comprensió del text escrit els significats i funcions específics generalment associats a diverses estructures sintàctiques d'ús comú segons el context de comunicació (per ex., una estructura interrogativa per donar una ordre).

Reconèixer lèxic escrit comú i més especialitzat relacionat amb els propis interessos i necessitats en l'àmbit personal, públic, acadèmic i ocupacional/laboral, i expressions i modismes d'ús habitual quan s'explica amb suport visual o contextual.

Reconèixer els valors associats a convencions de format, tipogràfiques ortogràfiques i de puntuació comunes i menys habituals, com també abreviatures i símbols d'ús comú i més específic (per ex., ©, ™).

Estàndards d'aprenentatge avaluables

1. Comprèn instruccions d'una certa extensió i complexitat dins la seva àrea d'interès o la seva especialitat, sempre que pugui tornar a llegir les seccions difícils (per ex., sobre com redactar un treball acadèmic seguint les convencions internacionals).
2. Entén detalls rellevants i implicacions d'anuncis i material de caràcter publicitari sobre assumptes del seu interès personal i acadèmic (per ex., fullets, prospectes, programes d'estudis universitaris).
3. Comprèn correspondència personal en qualsevol suport, i missatges en fòrums i blocs, en els quals es transmeten informació i idees, es pregunta sobre problemes i s'expliquen amb raonable precisió, i es descriuen de manera clara i detallada, experiències, sentiments, reaccions, fets, plans i aspectes tant abstractes com concrets de temes del seu interès.
4. Comprèn informació rellevant en correspondència formal d'institucions públiques o entitats privades com universitats, empreses o companyies de serveis (per ex., carta d'admissió a un curs).
5. Comprèn el sentit general, els punts principals i els detalls més rellevants en notícies i articles periodístics ben estructurats i de certa longitud en els quals s'adopten punts de vista concrets sobre temes d'actualitat o del seu interès i redactats en una variant estàndard de la llengua.
6. Entén, en manuals, enciclopèdies i llibres de text, tant en suport paper com digital, informació concreta per a la resolució de tasques de classe o treballs d'investigació relacionats amb temes de la seva especialitat, com també informació concreta relacionada amb qüestions pràctiques o amb temes del seu interès acadèmic o ocupacional en pàgines web i altres textos informatius oficials, institucionals, o corporatius.
7. Segueix sense dificultat la línia argumental d'històries de ficció i de novel·les curtes clarament estructurades, de llenguatge senzill i directe, en una varietat estàndard de la llengua, i comprèn el caràcter dels diferents personatges i les seves relacions, quan uns i altres estan descrits clarament i amb prou detall.

BLOC 4. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Continguts

Estratègies de producció:

Planificació

— Mobilitzar i coordinar les pròpies competències generals i comunicatives a fi de

fer eficaçment la tasca (repassar què se sap sobre el tema, què es pot o es vol dir, etc.).

– Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).

Execució

– Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.

– Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el qual realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

– Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

– Gestió de les relacions socials en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional.

– Descripció i apreciació de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, activitats, procediments i processos.

– Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descriure estats i situacions presents, i expressar prediccions i esdeveniments futurs a curt, mitjà i llarg termini.

– Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.

– Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat.

– Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció.

– Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, l'elogi, l'admiració, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

– Formulació de suggeriments, desigs, condicions i hipòtesis.

– Establiment i gestió de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.¹

Lèxic escrit comú i més especialitzat (producció), dins les pròpies àrees d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes, temps i espai, estats, esdeveniments i activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; feina i empenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

Criteris d'avaluació

Escriure, en qualsevol suport, textos d'estructura clara sobre una sèrie de temes generals i més específics relacionats amb els propis interessos o especialitat, fent descripcions amb prou detall; redactant en paraules pròpies, i organitzant de manera coherent, informació i idees extretes de diverses fonts, i justificant les pròpies opinions sobre temes generals, o més específics, utilitzant elements de cohesió i coherència i un lèxic d'ús comú, o més específic segons el context de comunicació.

Conèixer, seleccionar i aplicar les estratègies més adequades per elaborar textos escrits d'estructura clara i de certa longitud (per ex., desenvolupant els punts principals, i ampliant-los amb la informació necessària, a partir d'un guió previ).

Ser conscient dels trets socioculturals i sociolingüístics sortints de les comunitats en les quals s'utilitza la llengua meta, i de les seves diferències respecte de les cultures pròpies, relatius a costums, usos, actituds, valors i tabús, i actuar en conseqüència, adaptant-se adequadament a les característiques dels interlocutors i de la situació comunicativa a la producció del text escrit.

Adequar la producció del text escrit a les funcions comunicatives requerides, seleccionant, dins un repertori d'exponents habituals, els més adequats al propòsit comunicatiu, i els patrons discursius típics de presentació i organització de la informació, entre altres, el reforç o la recuperació del tema.

Utilitzar amb raonable correcció les estructures morfosintàctiques, els patrons discursius i els elements de connexió i de cohesió d'ús comú a fi que el discurs estigui ben organitzat i compleixi adequadament la funció o funcions comunicatives corresponents.

Conèixer, i saber seleccionar i utilitzar, lèxic escrit comú i més especialitzat, relacionat amb els propis interessos i necessitats en l'àmbit personal, públic, acadèmic i ocupacional/laboral, i expressions i modismes d'ús habitual.

Reproduir els patrons ortogràfics, de puntuació i de format d'ús comú, i alguns de caràcter més específic (per ex., indicacions per delimitar informació, com parèntesi o guions), amb correcció en la majoria de les ocasions; saber emprar processadors de textos per resoldre, per ex., dubtes sobre puntuació en els textos produïts en format electrònic, i utilitzar amb eficàcia les convencions d'escriptura que regeixen en la comunicació per Internet.

Estàndards d'aprenentatge avaluables

1. Completa un qüestionari detallat amb informació personal, acadèmica o laboral (per ex., per prendre part en un concurs internacional, o per sol·licitar unes pràctiques en empreses).

2. Escriu, en un format convencional i en qualsevol suport, un *currículum vitae*, detallant i ampliant la informació que considera rellevant en relació amb el propòsit i destinatari específics.
3. Pren notes, fent una llista dels aspectes importants, durant una conferència senzilla, i redacta un breu resum amb la informació essencial, sempre que el tema sigui conegut i el discurs es formuli d'una manera senzilla i s'articuli amb claredat.
4. Escriu notes, anuncis, missatges i comentaris, en qualsevol suport, en els quals transmet i sol·licita informació rellevant i opinions sobre aspectes personals, acadèmics o ocupacionals, respectant les convencions i normes de cortesia i de l'etiqueta.
5. Escriu, en un format convencional, informes breus en els quals dóna informació pertinent sobre un tema acadèmic, ocupacional, o menys habitual (per ex., un problema sorgit durant un viatge), descrivint amb prou detall situacions, persones, objectes i llocs; narrant esdeveniments en una seqüència coherent; explicant els motius de certes accions, i oferint opinions i suggeriments breus i justificats sobre l'assumpte i sobre futures línies d'actuació.
6. Escriu correspondència personal i participa en fòrums i blocs en els quals transmet informació i idees sobre temes abstractes i concrets, comprova informació i pregunta sobre problemes i els explica amb raonable precisió, i descriu, de manera detallada, experiències, sentiments, reaccions, fets, plans i una sèrie de temes concrets relacionats amb els seus interessos o la seva especialitat.
7. Escriu, en qualsevol suport, cartes formals adreçades a institucions públiques o privades i a empreses, en les quals dóna i sol·licita informació rellevant, i expressa punts de vista pertinents sobre la situació objecte de la correspondència, en l'àmbit públic, acadèmic o laboral, respectant les convencions formals i de cortesia pròpies d'aquest tipus de textos.

¹ Continguts sintacticodiscursius per idiomes:

Alemanya

- Expressió de relacions lògiques: conjunció (*sowohl als auch*); disjunció (*entweder... oder*); oposició/concessió (*obwohl; dennoch*); causa (*denn-weil; wegen; da*); finalitat (*dazu; darum*); comparació (*so/nicht so Adj. als; mehr/weniger Adj./Adv. (als); der beste aus beiden; der beste immer*); resultat/correlació (*deshalb; so dass; je mehr, desto besser*); condició (*wenn; sofern; falls*); estil indirecte (*Redewiedergabe, Vorschläge, Aufforderungen, Befehle und Wünsche*).
- Relacions temporals (*solange; seitdem; nachdem (wir fertig sind)*).
- Afirmació (*affirmativen Sätzen; affirmative Zeichen; So scheint es*).

- Exclamació (*Was für ein(e) + Nomen, (+Satz), z. b. Was für eine Sache zu tun!; Wie+ Adv. + Adj., z. b. Wie sehr lustig!; Ausrufe Sätzen, z. b. Oh! Das ist ja toll!*).
- Negació (*z. b. Nicht schlecht; durchaus nicht; Keineswegs!*).
- Interrogació (*W-sätze; Fragesätze; Wie kommt es?; So?; Zeichen*).
- Expressió de temps: passat (*Präteritum, Perfekt, Plusquamperfekt Historisches Präsens, Konjunktiv I*); present (*Präsens, Konjunktiv I*); futur (*werden; Präsens + Adv. Perfekt + Adv.*).
- Expressió d'aspecte: puntual (*Perfekt, Plusquamperfekt, Futur II*); duratiu (*Präsens Präteritum und Futur I*); habitual (*Präsens und Präteritum (+ Adv., z. b. gewöhnlich); pflegen zu*); incoatiu (*vornehmen zu*); terminatiu (*Adv (gerade; schon) + Perfekt*).
- Expressió de modalitat: factualitat (*Aussagesätzen*); capacitat (*schaffen*); possibilitat/probabilitat (*möglicherweise; wahrscheinlich*); necessitat (*benötigen; brauchen*); obligació (*brauchen/nicht brauchen*); permís (*dürfen; können, lassen*); intenció (*denken zu –en*).
- Expressió d'existència (*z. b. es sollte/müsste...geben*); l'entitat (*nicht zählbare/ Sammelbezeichnungen / zusammengesetzten Nomen; Pronomen (Relativpronomen, Reflexivpronomen; Determinativpronomina)*); la qualitat (*z. b. eher unbekannte; leicht zu finden*).
- Expressió de quantitat: (*Zahlen (z. b. Brüche und Dezimalzahlen). Quantität: z. b. mehrere. Grad: z. b. unmäßig (glücklich); ziemlich gut*).
- Expressió d'espai (*Präpositionen und Lokale Adverbien*).
- Expressió de temps (*Stundenzählung (z. b. morgen um diese Zeit; in zehn Tagen), (Zeiteinheiten (z. b. Semester) und Ausdruck von Zeit (z. b. eher; später); Dauer (z. b. den ganzen Tag; den ganzen Sommer lang); Vorzeitigkeit (noch; schon (nicht)); Nachzeitigkeit (z. b. danach; später); Aufeinanderfolge (zuerst, zunächst, schließlich); Gleichzeitigkeit (gerade als); Häufigkeit (z. b. sehr oft; oftmals; Tag ein, Tag aus)*).
- Expressió de manera (*Modaladverbien und Modalsätze, z. b. höfflich; aus dem Lot geraten*).

Francès

- Expressió de relacions lògiques: conjunció (*aussi bien que*); disjunció; oposició (*seulement si, bien que, même si, par contre, malgré, pourtant, toutefois, tout de même, avoir beau, quand (bien) même, alors même que + conditionnel*); causa (*étant donné que, vu que, comme*); finalitat (*pour que, dans le but que, de façon à ce que, de manière à ce que, afin que + Subj.*); comparació (*le meilleur, le mieux, le pire, de même que, plus...plus, moins...moins, plus...moins, moins...plus*); conseqüència (*si bien que, de telle manière que, de façon à ce que*); distributives (*tantôt...tantôt, bien....bien*); condició (*si, même si + Indic., à condition de + Inf., à condition de, à moins de + inf., au/dans le cas où (+ conditionnel)*); estil indirecte (*rapporter des informations*).

- Relacions temporals (*depuis, dès, au fur et à mesure, tandis que, jusqu'au moment où*).
- Exclamació (*Que, Hélas!, Mince alors!*).
- Negació (*ne... pas encore, ne... plus, pas mal (du tout), pas question, pas du tout*).
- Interrogació (*lequel, laquelle, auquel, duquel*).
- Expressió de temps: present; passat (*plus-que-parfait*); futur.
- Expressió de aspecte: puntual (frases simples); duratiu (*il était une fois, à cette époque là...*); habitual (*de temps en temps, chaque, tous les, n° fois par... mois/an...*); incoatiu (*être sur le point de*); terminatiu (*cesser de, arrêter de, mettre fin à qqch.*).
- Expressió de modalitat: factualitat; capacitat; possibilitat/probabilitat (*il est possible que, il se peut que*); necessitat; obligació /prohibició (*se voir dans l'obligation de, se voir forcé à (faire) qqch.*); permís; intenció/desig (*exprimer le souhait qui concerne un autre: j'aimerais que/ je voudrais que/ j'aurais envie que/ ça me plairait que + Subj.*); factitiu o causal amb el verb *faire* (ex: *Pierre a fait tomber son livre/s'est fait couper les cheveux*); condicional (*conditionnel présent*).
- Expressió d'existència (presentatiu); l'entitat (articles, nombres, pronoms personals, adjectius i pronoms demostratius; pronoms personals OD i OI, *en, y*; proposicions adjectives (*lequel, laquelle, auquel, duquel*)); la qualitat; la possessió (pronoms possessius).
- Expressió de quantitat (fraccions, decimals, percentatges; articles partitius, adverbis de quantitat i mesures) i el grau.
- Expressió d'espai: (*prépositions et adverbés de lieu, position, distance, mouvement, direction, provenance, destination*).
- Expressió de temps: puntual (*demain à cette heure-là, hier à cette heure-ci, dans n° jours, d'ici peu*); divisions (*dans les années, quinzaine*); indicacions de temps (*au début, à la fin, en début de semaine*); duració (*(tout) le long de*); anterioritat (*jusqu'à ce que, d'ici (à ce) que*); posterioritat (*dès que, depuis (le temps) que*); seqüenciació (*premièrement, deuxièmement*); simultaneïtat (*lorsque, le temps de + Inf., une fois que, lors de + nom*); freqüència (*de temps en temps, tous/ toutes les...*).
- Expressió de manera (*à l'aide de, grâce à*).

Anglès

- Expressió de relacions lògiques: conjunció (*as well as*); disjunció (*either...or*); oposició/concessió (*although; however*); causa (*because (of); due to; as*); finalitat (*so that; in order to*); comparació (*as/not so Adj. as; less/more + Adj./Adv. (than); the better of the two; the best ever*); resultat/correlació (*so; so that; the more...the better*); condició (*if; unless; in case*); estil indirecte (*reported information, offers, suggestions, promises, commands, wishes*).
- Relacions temporals (*while; once (we have finished)*).
- Afirmació (*affirmative sentences; tags; So it seems*).

- Exclamació (*What + noun (+ phrase)*, e. g. *What a thing to say!*; *How + Adv. + Adj.*, e. g. *How very funny!*; *exclamatory sentences and phrases*, e. g. *Wow, this is really cool!*).
- Negació (e. g. *Not bad*; *Not at all*; *No way*).
- Interrogació (*Wh- questions*; *Aux. Questions*; *How come?*; *So?*; *tags*).
- Expressió de temps: passat (*past simple and continuous*; *present perfect simple and continuous*; *past perfect simple and continuous*); present (*simple and continuous present*); futur (*present simple and continuous + Adv.*; *will be -ing*).
- Expressió d'aspecte: puntual (*simple tenses*); duratiu (*present and past simple/perfect*; *and future continuous*); habitual (*simple tenses (+ Adv.*, e. g. *as a rule*); *used to*); incoativo (*(be) set to*); terminatiu (*cease -ing*).
- Expressió de modalitat: factualitat (*declarative sentences*); capacitat (*manage*); possibilitat/probabilitat (*possibly*; *probably*); necessitat (*want*; *take*); obligació (*need/needn't*); permís (*may*; *could*; *allow*); intenció (*be thinking of -ing*).
- Expressió d'existència (e. g. *there should/must be*); l'entitat (*count/uncount/collective/com pound nouns*; *pronouns (relative, reflexive/emphatic, one(s); determiners)*); la qualitat (e. g. *quite nice*; *easy to handle*).
- Expressió de quantitat: *Number* (e. g. *fractions*; *decimals*). *Quantity*: e. g. *several*. *Degree*: e. g. *terribly (sorry)*; *quite well*).
- Expressió d'espai (*prepositions and adverbs of location, position, distance, motion, direction, origin and arrangement*).
- Expressió de temps (*points* (e. g. *this time tomorrow*; *in ten days*), *divisions* (e. g. *semester*), *and indications* (e. g. *earlier*; *later*) of time; *duration* (e. g. *all day long*; *the whole summer*); *anteriority* (*already*; *(not) yet*); *posteriority* (e. g. *afterwards*; *later (on)*); *sequence* (*firstly, secondly, finally*); *simultaneousness* (*just then/as*); *frequency* (e. g. *quite often*; *frequently*; *day in day out*).
- Expressió de manera (*Adv. and phrases of manner*, e. g. *nicely*; *upside down*).

Italià

- Expressió de relacions lògiques: conjunció (*inoltre, (e) pure, nemmeno*); disjunció (*altrimenti*); oposició (*comunque, tuttavia, piuttosto di/che*); causa (*p.es. poiché, visto che*); concessió (*benché, malgrado*); finalitat (*perché, affinché*); condició (*nel caso che, a patto che*); comparació (*(tanto) quanto, più/ meno di quanto*); resultat /correlació (*perciò, cosicché, in modo (tale) da, sia...sia*); estil indirecte (*informazione riferita, consigli, ordini, offerte, suggerimenti, promesse, avvisi*).
- Relacions temporals (*prima che; dopo (+Inf. composto), intanto, finché*).
- Afirmació (*frasi dichiarative affermative; si passivante; frasi enfatiche*).
- Exclamació (*Come /Quanto + frase* (*p.es. come sei dolce!*); *interiezioni* (*p.es. ops!, magari!*));
- Negació (*frasi dichiarative negative con affatto, niente e senza* (*p.es. senza uscita, niente*)).

concerto)); *proforma* (p.es. *nemmeno, affatto*)).

– Interrogació (*totali; parziali introdotte da avverbi, aggettivi e pronomi interrogativi; ; eco* (p.es. *lo ha detto chi?*); *orientate; optative-dubitative* (p.es. *che dire?*)).

– Expressió de temps (present (*presente*); passat (*presente, imperfetto, perfetto composto, piuccheperfetto, perfetto semplice*); futur (*futuro semplice e composto*) i d'aspecte (puntual (*tempi semplici*); duratiu (*presente, imperfetto, perfetto composto e piuccheperfetto (+Avv.), perfetto semplice (+Avv.)*); *futuro stare + gerundi*); habitual (*tempi semplici e perfetto composto e piuccheperfetto (+Avv.)*); iteratiu (*imperfetto (+Avv.)*); *incoativo (attacare a/scoppiare a + Inf.)*); terminatiu (*presente stricto; terminaré di + Inf.; tempi composti e perfetto semplice*)).

– Expressió de modalitat (*factualitat (frasi dichiarative affermative e negative)*); *capacitat ((non) essere bravo a +Inf.)*; *possibilitat (futuro semplice; verbi, sostantivi e aggettivi che esprimono opinione, dubbio, assunzione, attesa, persuasione, apparenza + cong.)*; *necessitat (occorrere)*; *obligació (essere obbligato a + Inf.)*; *intenció (verbi volitivi + cong.)*; *prohibició (proibire di +Inf. semplice; non + futuro semplice)*.

– Expressió d'existència (p.es. *dovrebbe esserci stato; ecco fatto*); l'entitat (*nomi contabili / massa / collettivi/ composti; pronomi (relativi, riflessivi, tonici); determinanti*); la qualitat (p.es. *parecchio stanco; difficile da fare*)).

– Expressió de quantitat (*numero: singolare/plurale; numerali cardinali, ordinali, collettivi* (p.es. *centinaio, migliaio*), *multiplicativi* (p.es. *triplo*); *frazionari* (p.es. *un quarto*); *distributivi* (p.es. *uno a uno*). *Quantità: p.es. diverso, un blocchetto da dieci*; *grau: p.es. enormement dispiaciuto; piuttosto stanco*)).

– Expressió d'espao (*preposizioni, avverbi ed espressioni che indicano luogo, posizione, distanza, movimento, direzione, origine e disposizione*)).

– Expressió de temps (p.es. *alle 17 ore e quarantacinque*)); *divisione* (p.es. *al tramonto, ai nostri giorni*) e *collocazione nel tempo* (p.es. *nel diciannovesimo secolo*); *durata* (p.es. *in un quarto d'ora, è da ... che*); *anteriorità* (p.es. *qualche mese prima*); *posteriorità* (p.es. *il giorno successivo*); *contemporaneità* (p.es. *intanto*); *sequenza* (p.es. *inoltre ... poi ... infine*); *intermittenza* (p.es. *ogni volta*); *frequenza* (p.es. *raramente*)).

– Expressió de manera (*avverbi ed espressioni di modo: p.es. per caso, apposta, di nascosto*)).

Portuguès

– Expressió de relacions lògiques: *conjunção* (*nem...nem, assim como*); *oposição /concessão* (*entretanto, embora*); *causa* (*por causa de; devido a; não porque*); *finalidade* (*para que; de maneira a (que)*); *comparação* (*mais/menos/tão/tanto + Adj./Adv./S + (do) que/como/quanto*); *superlatiu relatiu* (p.e. *o melhor jogador do mundo*); *resultado /correlação* (*assim, portanto, de (tal) maneira que, tão...que*); *condição* (*se, sem que, a não ser que*); *estil indirecte* (*informações oferecimento, sugestões, promessas, ordens, desejos*)).

- Relacions temporals (*antes que, depois que, logo que, até que, apenas*).
- Afirmació (*sentenças declarativas afirmativas; efeitos de ênfase*).
- Exclamació (formas elípticas: Quanto +S (p.e. quantos livros!); Que /Como + frase. (p.e Como o dia está nublado!); sentenças e sintagmas exclamativos, p.e. Nossa, isto está muito frio!).
- Negació (*sentenças declarativas negativas com nem, nunca; (não) nada, nenhum (a), ninguém; não... nada*).
- Interrogació (*sentenças interrogativas diretas totais; sentenças interrogativas diretas QU- (p.e. para onde foste nas férias?); interrogativas tag (p.e. pois não?); interrogativas eco*).
- Expressió de temps: passat (*presente histórico, pretérito imperfeito, perfeito simple e perfeito composto e pretérito mais-mais-que-perfeito composto*); present (*presentes simples y contínuo*); futur (*futuro imperfeito (+Adv.) e futuro perfeito do indicativo*).
- Expressió de l'aspecte: puntual (*tempos simples*); duratiu (*presente, futuro simples, pretérito imperfeito e pretérito perfeito do indicativo (+ Adv.); estar/ficar + gerúndio*); habitual (*tempos simples (+ Adv.)*); incoatiu (*desatar a + Inf.*); iteratives (*tornar a + Inf.*); terminatiu (*presente histórico, pretérito perfeito simple e composto, pretérito mais-que-perfeito composto e futuro perfeito do indicativo; estar/ser/ficar + participio*).
- Expressió de modalitat: factualitat (*frases declarativas*); capacitat (*poder com; conseguir + Inf.*); possibilitat/probabilitat (*possível/impossível que + Conj.; tal vez + Conj.; futuro do presente*); necessitat (*precisar; ser preciso/necessário que + Conj.*); obligació (*ser obrigatório que + Conj.; presente do indicativo*); permís (*ser possível / permitido que + Conj.*); prohibició (*(não) ser possível/ permitido que + Conj.*); intenció (*querer que + Conj.; ir / haver de + Inf.*).
- Expressió d'existència (p.e. *faltar, acontecer*); l'entitat (*substantivos contáveis /massivos /coletivos /compostos; pronomes (relativos, reflexivos átonos/tônicos, determinantes)*); qualitat (p.e. *bem nervoso; hábil em línguas*).
- Expressió de quantitat: *Singular/Plural; Numerais (p.e. fraccionarios; decimais). Quantidade: p.e. vários. Um bocado de, uns 70 quilos. Grau: p.e. completamente; todo molhado; pequena (demais)*.
- Expressió d'espai (*preposições e advérbios de lugar, localização, distância, movimento, direção*).
- Expressió de temps: *expressões, preposições e locuções de tempo (momento pontual (p. e. esta hora amanhã; em dez minutos), divisões (p. e. semestre, Natal) e indicações de tempo (p. e. mais atrás, mais cedo); duração (p. e. o dia todo; o verão inteiro); anterioridade (no domingo passado, há tempo); posterioridade (depois de amanhã, no próximo ano); seqüência (em primeiro lugar, de seguida, depois, para concluir); simultaneidade (enquanto); frequência (p. e. de vez em quando, todos os anos)*.
- Expressió de manera (*expressões, preposições e locuções prepositivas de modo, p. e. às*

claras; cuidadosamente).

PRIMERA LENGUA ESTRANGERA II

BLOC 1. COMPRESIÓ DE TEXTOS ORALS

Continguts

Estratègies de comprensió:

- Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants, implicacions).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

- Gestió de relacions socials en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional.
- Descripció i apreciació de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, activitats, procediments i processos.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de prediccions i d'esdeveniments futurs a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, l'elogi, l'admiració, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desigs, condicions i hipòtesis.
- Establiment i gestió de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.¹

Lèxic oral comú i més especialitzat (recepció), dins les pròpies àrees d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes, temps i espai, estats, esdeveniments i activitats, procediments i

processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; feina i empenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

criteris d'avaluació

Identificar les idees principals, informació detallada i implicacions generals de textos de certa longitud, ben organitzats i lingüísticament complexos, en una varietat de llengua estàndard i articulats a velocitat normal, que tractin de temes tant concrets com abstractes, fins i tot si són de caràcter tècnic quan estiguin dins el propi camp d'especialització o d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i laboral/professional, sempre que les condicions acústiques siguin bones i es puguin confirmar certs detalls.

Conèixer i saber aplicar les estratègies adequades per comprendre el sentit general; la informació essencial; els punts principals; els detalls rellevants; informació, idees i opinions tant implícites com explícites del text, formulades de manera clara; i matisos com la ironia o l'humor, o l'ús poètic o estètic de la llengua quan la imatge facilita la comprensió.

Conèixer amb la profunditat deguda i aplicar eficaçment a la comprensió del text els coneixements sociolingüístics relatius a l'estructuració social, a les relacions interpersonals en diversos contextos (des d'informal fins a institucional) i les convencions socials (incloent-hi creences i estereotips) predominants en les cultures en les quals s'utilitza la llengua meta, així com els coneixements culturals més rellevants (per ex., històrics o artístics) que permetin captar les al·lusions més directes sobre aquests aspectes que pugui contenir el text.

Distingir la funció o funcions comunicatives tant principals com secundàries del text i apreciar les diferències de significació de diferents exponents d'aquestes, així com distingir els significats generals associats a l'ús de diferents patrons discursius típics pel que respecta a la presentació i organització de la informació (entre altres, tematització (per ex., ús d'estructures passives o emfàtiques), contrast, digressió o recapitulació).

Distingir i aplicar a la comprensió del text oral els significats i funcions específics generalment associats a diverses estructures sintàctiques d'ús comú segons el context de comunicació (per ex., estructura interrogativa per expressar admiració).

Reconèixer lèxic oral comú i més especialitzat, relacionat amb els propis interessos i necessitats en l'àmbit personal, públic, acadèmic i laboral/professional, i expressions i modismes d'ús habitual, així com les connotacions més discernibles en l'ús humorístic o poètic de l'idioma quan el context o el suport visual faciliten la seva comprensió.

Discriminar patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i més específics, i reconèixer els seus significats i intencions comunicatives expresses, així com algunes de caràcter implícit (incloent-hi la ironia i l'humor) quan l'articulació és clara.

Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Comprèn instruccions, anuncis, declaracions i missatges detallats, donats cara a cara o per altres mitjans, sobre temes concrets, en llenguatge estàndard i a velocitat normal (per ex., declaracions o missatges institucionals).
2. Entén els detalls del que se li diu en transaccions i gestions que sorgeixen mentre viatja, organitza el viatge o tracta amb les autoritats, així com en situacions menys habituals a hotels, botigues, agències de viatges, centres de salut, feina o estudis (per ex., per rebre assistència sanitària com a turista o com a resident, canviar una reserva d'hotel, anul·lar bitllets, o canviar un article defectuós), sempre que pugui demanar confirmació.
3. Identifica les idees principals, els detalls rellevants i les implicacions generals de converses i debats relativament extensos i animats entre diversos interlocutors que tenen lloc en la seva presència, sobre temes generals, d'actualitat o del seu interès, sempre que el discurs estigui estructurat i no es faci un ús gaire idiomàtic de la llengua.
4. Comprèn, en debats i converses informals sobre temes habituals o del seu interès, la postura o el punt de vista dels seus interlocutors, així com alguns sentits implícits i matisos com la ironia o l'humor.
5. Comprèn, en una conversa formal en què participa, en l'àmbit acadèmic o ocupacional, informació detallada i punts de vista i opinions sobre temes de la seva especialitat i relatius a línies d'actuació i altres procediments abstractes, sempre que pugui confirmar el que l'interlocutor ha volgut dir i aconseguir aclariments sobre els aspectes ambigus.
6. Comprèn la línia argumental, les idees principals, els detalls rellevants i les implicacions generals en presentacions, conferències o seminaris de certa extensió i complexitat sobre temes acadèmics o professionals de la seva àrea d'interès, tant concrets com abstractes, sempre que hi hagi marcadors que estructurin el discurs i guiïn la comprensió.
7. Comprèn el contingut de la informació de la majoria del material enregistrat o retransmès en els mitjans de comunicació, relatiu a temes d'interès personal, i identifica l'estat d'ànim, el to i fins i tot l'humor del parlant, sempre que el discurs estigui articulat amb claredat, en una varietat de llengua estàndard i a velocitat normal.

BLOC 2. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Continguts

Estratègies de producció:

Planificació

- Concebre el missatge amb claredat, distingint-ne la idea o idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant el registre i l'estructura de discurs adequats a cada cas.

Execució

- Expressar el missatge amb claredat i coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se, si és el cas, als models i fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en allò que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit.
- Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics, paralingüístics o paratextuals:

Lingüístics

- Modificar paraules de significat semblant.
- Definir o parafrasejar un terme o expressió.

Paralingüístics i paratextuals

- Demanar ajuda.
- Assenyalar objectes, usar deíctics o fer accions que aclareixen el significat.
- Usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gests, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica).
- Usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

- Gestió de relacions socials en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional.
- Descripció i apreciació de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, activitats, procediments i processos.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de prediccions i d'esdeveniments futurs a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat.

- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, l'elogi, l'admiració, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desigs, condicions i hipòtesis.
- Establiment i gestió de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.¹

Lèxic oral comú i més especialitzat (producció), dins les pròpies àrees d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes, temps i espai, estats, esdeveniments i activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; feina i empenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

criteris d'avaluació

Construir textos clars i amb prou detall, ben organitzats i adequats a l'interlocutor i propòsit comunicatiu, sobre temes diversos, generals i més específics dins el propi camp d'especialitat o d'interès, i defensar un punt de vista sobre temes generals o relacionats amb la pròpia especialitat, indicant els pros i els contres de les diferents opcions, com també prendre part activa en converses formals o informals de certa longitud, espavilant-se amb un grau de correcció i fluïdesa que permeti mantenir la comunicació.

Conèixer, seleccionar amb compte, i saber aplicar eficaçment i amb certa naturalitat, les estratègies adequades per produir textos orals de diversos tipus i de certa longitud, planificant el discurs segons el propòsit, la situació, els interlocutors i el canal de comunicació; recorrent a la paràfrasi o a circumloquis quan no es troba l'expressió precisa, i identificant i corregint els errors que puguin provocar una interrupció de la comunicació.

Integrar en la pròpia competència intercultural, per produir textos orals ben ajustats al context específic, els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences, i superar les diferències respecte de les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diferents registres o altres mecanismes d'adaptació contextual, i evitant errors seriosos de formulació o comportament que puguin conduir a situacions potencialment conflictives.

Planificar i articular el text oral segons la funció o funcions comunicatives principals i secundàries en cada cas, seleccionant els diferents exponents de les esmentades funcions segons els seus diferents matisos de significació, i els

diferents patrons discursius dels quals es disposa per presentar i organitzar la informació, deixant clar el que es considera important (per ex., mitjançant estructures emfàtiques), o els contrastos o digressions respecte del tema principal.

Utilitzar correctament, sense errors que condueixin a malentesos, les estructures morfosintàctiques, els patrons discursius i els elements de coherència i de cohesió d'ús comú i més específic, seleccionant-los en funció del propòsit comunicatiu en el context concret (per ex., l'ús de la veu passiva en presentacions de caràcter acadèmic, o de frases de relatiu per fer una descripció detallada).

Conèixer, i saber seleccionar i utilitzar lèxic oral comú i expressions i modismes d'ús habitual, i més especialitzat segons els propis interessos i necessitats en l'àmbit personal, públic, acadèmic i laboral/professional, així com un reduït repertori de paraules i expressions que permeti un ús humorístic, poètic o estètic senzill de l'idioma.

Reproduir, ajustant-se degudament a alguna varietat estàndard de la llengua, patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i més específics, seleccionant-los en funció de les pròpies intencions comunicatives i incloent-hi l'expressió senzilla de la ironia i de l'humor.

Expressar-se amb relativa facilitat i naturalitat, i amb un grau de fluïdesa que permeti desenvolupar el discurs sense molta ajuda de l'interlocutor, encara que puguin donar-se alguns problemes de formulació que alenteixin una mica el discurs o que requereixin plantejar de manera diferent el que es vol dir.

Gestionar la interacció de manera eficaç en situacions habituals, respectant i prenent el torn de paraula amb amabilitat i quan es desitja, i ajustant la pròpia contribució a la dels interlocutors percebent les seves reaccions, com també defensar-se en situacions menys rutinàries, i fins i tot difícils, per ex., quan l'interlocutor acapara el torn de paraula, o quan la seva contribució és escassa i calgui omplir les llacunes comunicatives o animar-lo a participar.

Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Fa presentacions de certa durada sobre temes del seu interès acadèmic o relacionats amb la seva especialitat (per ex., el desenvolupament d'un experiment científic, o una anàlisi d'aspectes històrics, socials o econòmics), amb una estructura clara que ajuda als oients a fixar-se en els aspectes més importants, i demostrant seguretat a l'hora de contestar preguntes de l'auditori formulades amb claredat i a velocitat normal.

2. Es desenvolupa amb seguretat en transaccions i gestions quotidianes i menys habituals, ja sigui cara a cara, per telèfon o altres mitjans tècnics, sol·licitant informació detallada, oferint explicacions clares i detallades i desenvolupant la seva argumentació de manera satisfactòria en la resolució dels problemes que

hagin sorgit.

3. Participa amb facilitat en converses informals cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, en les que descriu amb detall fets, experiències, sentiments i reaccions, somnis, esperances i ambicions, i respon adequadament als sentiments que expressen els seus interlocutors; descriu amb detall experiències personals i les seves reaccions davant aquestes; expressa amb convicció creences, acords i desacords, i explica i justifica de manera persuasiva les seves opinions i projectes.

4. Pren part adequadament en conversacions formals, entrevistes, reunions i debats de caràcter acadèmic o ocupacional, aportant i demanant informació rellevant i detallada sobre aspectes concrets i abstractes de temes quotidians i menys habituals en aquests contextos; explicant els motius d'un problema complex i demanant i donant instruccions o suggeriments per resoldre'l; desenvolupant arguments de forma comprensible i convincent i comentant les contribucions dels interlocutors; opinant, i fent propostes justificades sobre futures actuacions.

BLOC 3. COMPRESIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Continguts

Estratègies de comprensió:

- Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants, implicacions).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

- Gestió de relacions socials en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional.
- Descripció i apreciació de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, activitats, procediments i processos.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de prediccions i d'esdeveniments futurs a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat.

- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, l'elogi, l'admiració, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desigs, condicions i hipòtesis.
- Establiment i gestió de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.¹

Lèxic escrit comú i més especialitzat (recepció), dins les pròpies àrees d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes, temps i espai, estats, esdeveniments i activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; feina i empenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

criteris d'avaluació

Identificar les idees principals, informació detallada i implicacions generals de textos de certa longitud, ben organitzats i lingüísticament complexos, en una varietat de llengua estàndard i que tractin de temes tant concrets com abstractes, fins i tot si són de caràcter tècnic quan estiguin dins el propi camp d'especialització o d'interès, en els àmbits personal, públic, acadèmic i laboral/professional, sempre que es puguin rellegir les seccions difícils.

Conèixer i saber aplicar les estratègies adequades per comprendre el sentit general; la informació essencial; els punts principals; els detalls rellevants; informació, idees i opinions tant implícites com explícites del text si estan clarament senyalitzades; i matisos com la ironia o l'humor, o l'ús poètic o estètic de la llengua, formulats de manera clara.

Conèixer amb la profunditat deguda i aplicar eficaçment a la comprensió del text els coneixements sociolingüístics relatius a l'estructuració social, a les relacions interpersonals en diversos contextos (des d'informal fins a institucional) i les convencions socials (incloent-hi creences i estereotips) predominants en les cultures en les quals s'utilitza la llengua meta, així com els coneixements culturals més rellevants (per ex., històrics o artístics) que permetin captar les al·lusions més directes sobre aquests aspectes que pugui contenir el text.

Distingir la funció o funcions comunicatives tant principals com secundàries del text i apreciar les diferències de significació de diferents exponents d'aquestes, així com distingir els significats generals associats a l'ús de diferents patrons discursius típics pel que respecta a la presentació i organització de la informació i les idees (per ex., ús d'estructures passives o emfàtiques, contrast, digressió o

recapitulació).

Distingir i aplicar la comprensió del text escrit els significats i funcions específics generalment associats a diverses estructures sintàctiques d'ús comú segons el context de comunicació (per ex., estructura interrogativa per expressar admiració). Reconèixer lèxic escrit comú i més especialitzat relacionat amb els propis interessos i necessitats en l'àmbit personal, públic, acadèmic i laboral/professional, i expressions i modismes d'ús habitual, així com les connotacions més discernibles en l'ús humorístic, poètic o estètic de l'idioma quan el context o el suport visual faciliten la seva comprensió.

Reconèixer els valors associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació comunes i menys habituals, així com abreviatures i símbols d'ús comú i més específic (per ex., §, ≤).

Estàndards d'aprenentatge valuables

1. Comprèn instruccions extenses i complexes dins la seva àrea d'interès o la seva especialitat, incloent-hi detalls sobre condicions i advertències, sempre que pugui tornar a llegir les seccions difícils (per ex., sobre instruments de mesurament o de procediments científics).
2. Entén detalls rellevants i implicacions d'anuncis i material de caràcter publicitari sobre assumptes del seu interès personal (per ex., cartells, fulls de mà, pancartes, grafits), acadèmic (per ex., pòsters científics) o professional (per ex., butlletins informatius, documents oficials).
3. Comprèn la informació, la intenció i les implicacions de notes i correspondència personal en qualsevol suport, fòrums inclosos i blocs, en els quals es transmeten i justifiquen de manera detallada informació, idees i opinions, sobre temes concrets i abstractes de caràcter personal i dins la seva àrea d'interès.
4. Comprèn els detalls rellevants i les implicacions de correspondència formal d'institucions públiques o entitats privades com universitats, empreses o companyies de serveis, sobre temes concrets i abstractes de caràcter personal i acadèmic dins la seva àrea d'interès o la seva especialitat.
5. Comprèn la informació, i idees i opinions implícites, en notícies i articles periodístics i d'opinió ben estructurats i de certa longitud que tracten d'una varietat de temes d'actualitat o més especialitzats, tant concrets com abstractes, dins la seva àrea d'interès, i localitza amb facilitat detalls rellevants en aquests textos.
6. Entén, en textos de referència i consulta, tant en suport paper com a digital, informació detallada sobre temes de la seva especialitat en els àmbits acadèmic o ocupacional, així com informació concreta relacionada amb qüestions pràctiques en textos informatius oficials, institucionals, o corporatius.

7. Comprèn els aspectes principals, detalls rellevants, algunes idees implícites i l'ús poètic de la llengua en textos literaris que presentin una estructura accessible i un llenguatge no molt idiomàtic, i en els quals el desenvolupament del tema o de la història, els personatges centrals i les seves relacions, o el motiu poètic, estiguin clarament senyalitzats amb marcadors lingüístics fàcilment recognoscibles.

BLOC 4. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Continguts

Estratègies de producció:

Planificació

– Mobilitzar i coordinar les pròpies competències generals i comunicatives a fi de fer eficaçment la tasca (repassar què se sap sobre el tema, què es pot o es vol dir, etc.).

– Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).

Execució

– Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.

– Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

– Recolzar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

– Gestió de relacions socials en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional.

– Descripció i apreciació de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, activitats, procediments i processos.

– Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de prediccions i d'esdeveniments futurs a curt, mitjà i llarg termini.

– Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.

– Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat.

– Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció.

– Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, l'elogi, l'admiració, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

- Formulació de suggeriments, desigs, condicions i hipòtesis.
- Establiment i gestió de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.¹

Lèxic escrit comú i més especialitzat (producció), dins les pròpies àrees d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes, temps i espai, estats, esdeveniments i activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; feina i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

criteris d'avaluació

Escriure, en qualsevol suport, textos ben estructurats sobre una àmplia sèrie de temes relacionats amb els propis interessos o especialitat, fent descripcions clares i detallades; sintetitzant informació i arguments extrets de diverses fonts i organitzant-los de manera lògica; i defensant un punt de vista sobre temes generals, o més específic, indicant els pros i els contres de les diferents opcions, utilitzant per fer-ho els elements lingüístics adequats per dotar al text de cohesió i coherència i emprant un lèxic adaptat al context i al propòsit comunicatiu que es persegueix.

Conèixer, seleccionar i aplicar les estratègies més adequades per elaborar textos escrits bé estructurats i de certa longitud, per ex., integrant de manera apropiada informació rellevant procedent de fonts diverses, o reajustant el registre o l'estil (incloent-hi lèxic, estructures sintàctiques i patrons discursius) per adaptar el text al destinatari i context específics.

Integrar en la pròpia competència intercultural, per produir textos escrits ben ajustats al context específic, els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences, i superar les diferències respecte de les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diferents registres o altres mecanismes d'adaptació contextual, i evitant errors seriosos de formulació o presentació textual que puguin conduir a malentesos o situacions potencialment conflictives.

Planificar i articular el text escrit segons la funció o funcions comunicatives principals i secundàries en cada cas, seleccionant els diferents exponents de les esmentades funcions segons els seus diferents matisos de significació, i els diferents patrons discursius dels quals es disposa per presentar i organitzar la informació, deixant clar el que es considera important (per ex., mitjançant estructures emfàtiques), o els contrastos o digressions respecte del tema principal.

Utilitzar correctament, sense errors que condueixin a malentesos, les estructures

morfosintàctiques, els patrons discursius i els elements de coherència i de cohesió d'ús comú i més específic, seleccionant-los en funció del propòsit comunicatiu en el context concret (per ex., l'ús de la veu passiva en presentacions de caràcter acadèmic, o de frases de relatiu per fer una descripció detallada).

Conèixer, i saber seleccionar i utilitzar lèxic escrit comú i expressions i modismes d'ús habitual, i més especialitzat segons els propis interessos i necessitats en l'àmbit personal, públic, acadèmic i laboral/professional, així com un reduït repertori de paraules i expressions que permeti un ús humorístic i estètic senzill de l'idioma.

Ajustar-se amb consistència als patrons ortogràfics, de puntuació i de format d'ús comú, i alguns de caràcter més específic (per ex., abreviatures o asteriscs); saber emprar processadors de textos per resoldre, per ex., dubtes sobre variants ortogràfiques en diversos estàndards de la llengua, i utilitzar amb facilitat les convencions escrites que regeixen en la comunicació per Internet.

Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Completa un qüestionari detallat amb informació personal, acadèmica o laboral (per ex., per matricular-se en una universitat, sol·licitar una feina, obrir un compte bancari, o tramitar un visat).
2. ESCRIU, en qualsevol suport o format, un *currículum vitae* detallat, junt amb una carta de motivació (per ex., per ingressar en una universitat estrangera, o presentar-se com a candidat a un lloc de treball).
3. Pren notes, amb prou detall, durant una conferència, xerrada o seminari, i elabora un resum amb informació rellevant i les conclusions adequades, sempre que el tema estigui relacionat amb la seva especialitat i el discurs estigui ben estructurat.
4. ESCRIU notes, anuncis, missatges i comentaris, en qualsevol suport, en els quals transmet i sol·licita informació detallada, explicacions, reaccions i opinions sobre temes personals, acadèmics o ocupacionals, respectant les convencions i normes de cortesia i de l'etiqueta.
5. ESCRIU informes en format convencional i d'estructura clara relacionats amb la seva especialitat (per ex., el desenvolupament i conclusions d'un experiment, sobre un intercanvi lingüístic, unes pràctiques o un treball d'investigació), o menys habituals (per ex., un problema sorgit durant una estada a l'estranger), desenvolupant un argument; raonant a favor o en contra d'un punt de vista concret; explicant els avantatges i desavantatges de diverses opcions, i aportant conclusions justificades.
6. ESCRIU correspondència personal, en qualsevol suport, i es comunica amb seguretat en fòrums i blocs, transmetent emoció, fent ressaltar la importància

personal de fets i experiències, i comentant de manera personal i detallada les notícies i els punts de vista de les persones a qui es dirigeix.

7. Escriu, en qualsevol suport, cartes formals de caràcter acadèmic o professional, dirigides a institucions públiques o privades i a empreses, en les quals dona i sol·licita informació; descriu la seva trajectòria acadèmica o professional i les seves competències; i explica i justifica amb prou detall els motius de les seves accions i plans (per ex., carta de motivació per matricular-se en una universitat estrangera, o per sol·licitar un lloc de treball), respectant les convencions formals i de cortesia pròpies d'aquest tipus de textos.

¹ Continguts sintacticodiscursius per idiomes:

Alemanys

- Expressió de relacions lògiques: conjunció (*weder...noch*); disjunció (*entweder...oder*); oposició/concessió (*nur (habe ich es vergessen)*; *trotz / ungeachtet + N/VP/Phrase*); causa (*denn-weil; wegen; da*); finalitat (*so dass*); comparació (*so/nicht so Adj. als; weit weniger lästig/ viel Adj. -er (als); mit Abstand der beste*); resultat/correlació (*solche...dass*); condició (*wenn; sofern; falls; angenommen*); estil indirecte (*Redewiedergabe, Vorschläge, Aufforderungen, Befehle, Wünsche und, Warnungen*).
- Relacions temporals (*solange; seitdem; nachdem (wir fertig sind)*).
- Afirmació (*emphatische affirmativen Sätzen, z. b. Ich komme ja schon!*).
- Exclamació (*Welch ein(e) + Nomen (+Satz), z. b. Welch eine Plage (ist es)!*; *Wie + Adv. + Adj.*; *Ausrufe Sätzen, z. b. Mensch, es ist eiskalt!*).
- Negació (*z. b. Nee; Nie im Leben; Du brauchst nicht zu gehen*).
- Interrogació (*W-sätze; Fragesätze; Was ist denn schon passiert?; Um alles in der Welt: Wo warst du?; Zeichen*).
- Expressió de temps: passat (*Präteritum, Perfekt, Plusquamperfekt Historisches Präsens, Konjunktiv I*); present (*Präsens, Konjunktiv I*); futur (*werden; Präsens + Adv. Perfekt + Adv.*).
- Expressió de l'aspecte: puntual (*Perfekt, Plusquamperfekt, Futur II*); duratiu (*Präsens Präteritum und Futur I*); habitual (*Präsens und Präteritum (+ Adv.); pflegen zu; würde*); incoatiu (*beginnen mit*); terminatiu.
- Expressió de la modalitat: factualitat (*Aussagesätzen*); capacitat (*((dazu) braucht es/...)*); possibilitat/probabilitat (*werden; wahrscheinlich; müssen*); necessitat (*benötigen; brauchen*); obligació (*brauchen/nicht brauchen*); permís (*dürfen; können, lassen*); intenció (*denken zu -en*).
- Expressió de l'existència (*z. b. es soll gegeben haben*); l'entitat (*nicht zählbare/*

Sammelbezeichnungen / zusammengesetzten Nomen; Pronomen (Relativpronomen, Determinativpronomina); la qualitat (z. b. blaulich; schön anzuschauen).

– Expressió de quantitat: *Zahlen (z. b. etwa zwanzig Bücher). Quantität: z. b. zweimal so viele; Berge von Arbeit.: Grad. z. b. äußerst schwierig; so (plötzlich).*

– Expressió de l'espai (*Präpositionen und Lokale Adverbien*).

– Expressió del temps (*Zeitpunkte (z. b. damals; innerhalb eines Monats; jederzeit), Zeiteinheiten, und Ausdruck von Zeit (z. b. am Anfang/Ende des Monats); Dauer (z. b. die ganze Woche hindurch; über die Weihnachtsfeiertage); Vorzeitigkeit (noch; schon (nicht); lange/kurz davor); Nachzeitigkeit (z. b. später(hin); lange/kurz danach); Aufeinanderfolge (Erstens, ferner, schlussendlich); Gleichzeitigkeit (gerade als); Häufigkeit (z. b. selten; wochenweise).*

– Expressió de manera (*Modaladverbien und Modalsätze, z. b. völlig; verkehrt herum; in einem Durcheinander*).

Francès

– Expressió de relacions lògiques: conjunció; disjunció; oposició/concessió (*quoique, malgré que + Subj. (per un fet real), si... que; que... ou que + Subj., avoir beau être + nom/Adj./Adv., loin de, sans*); causa (*du fait que*); finalitat (*de peur que, de crainte que, que + Subj. (ex: Viens que je te voie!)*); comparació (*c'est le meilleur/pire ... que + Subj., autant/tant que, d'autant plus/moins que...*); conseqüència (*aussi... que*); condició (*gérondif, ex: En faisant du sport vous vous sentirez mieux, pourvu que, à condition que*); estil indirecte (*rappporter des informations, suggestions, ordres, questions*).

– Relacions temporals (*auparavant, dorénavant, alors que en attendant, tant que*).

– Exclamació (*Comme si...!*).

– Negació (*ne...que (ne explétif)*, omissió de “ne”, ús de “ne” sol (*registre soutenu, ex: Si je ne me trompe, nous sommes arrivés*)).

– Interrogació (*Question rapportée, ex: Il me demande à quelle heure commence le film?*).

– Expressió de temps: *present; passat; futur (futur antérieur)*.

– Expressió de l'aspecte: puntual (frases simples); duratiu (*de ces temps-ci...*); habitual; incoatiu (*être prêt à...*); terminatiu.

– Expressió de la modalitat: factualitat; capacitat; possibilitat/probabilitat; necessitat; obligació /prohibició (*n'avoir qu'à..., il n'y a qu'à...*); permís (*Puis- je...?*); intenció/desig; *voix passive*; condicional (oracions condicionals (*les 3 types d'hypothèse*); *conditionnel passé*).

– Expressió de l'existència: presentatiu; l'entitat (articles, substantiu pronoms personals, adjectius i pronoms demostratiu; pronoms personals OD i OI, “en”, “y”, proposicions adjectives (*mise en relief con ce qui, ce que, ce dont, ce à quoi; pron. relatius composts (sur laquelle, grâce à lequel, avec/sans lequel, entre/parmi lesquels, à qui, à côté duquel)*); la qualitat; la possessió.

- Expressió de la quantitat: *environ, à peu près, plus ou moins, le double, le triple..., un/des tas de*; articles partitius, Adv. de quantitat i mesures; i de grau (*extrêmement, tellement, suffisamment*).
- Expressió d'espai (*prépositions et adverbess de lieu, position, distance, mouvement, direction, provenance, destination*).
- Expressió de temps: puntual (*n'importe quand, quelque qu'il soit, une fois que*); divisions (*hebdomadaire, mensuel, annuel...*); indicacions de temps, duració (*toujours* (ex: *Il travaille toujours à Paris?*); *matinée, journée, soirée, nuitée*); anterioritat (*en attendant*); posterioritat (*à peine ... que, aussitôt que, sitôt que*); seqüenciació (*pour conclure, pour faire le bilan, si on fait le point, comme conclusion*); simultaneïtat (*à mesure que, au fur et à mesure que, le temps que + Subj.*); freqüència (*(un jour) sur (deux)*).
- Expressió de la manera (*de cette manière, de cette façon là, ainsi*).

Anglès

- Expressió de relacions lògiques: conjunció (*neither...nor*); disjunció (*either...or*); oposició/concessió (*only (it didn't work); despite/in spite of + NP/VP/sentence*); causa (*because (of); due to; as; since*); finalitat (*so as to*); comparació (*as/not so Adj. as; far less tiresome/much more convenient (than); the best by far*); resultat/correlació (*such...that*); condició (*if; unless; in case; supposing*); estil indirecte (*reported information, offers, suggestions, promises, commands, wishes, warnings*).
- Relacions temporals (*(just) as; while; once (we have finished)*).
- Afirmació (*emphatic affirmative sentences, e. g. I do love classical music; tags, e. g. I should have*).
- Exclamació (*What + noun (+ sentence), e. g. What a nuisance (he is)!*; *How + Adv. + Adj., e. g. How very extraordinary!*; *exclamatory sentences and phrases, e. g. Gosh, it is freezing!*).
- Negació (*e. g. Nope; Never ever; You needn't have*).
- Interrogació (*Wh- questions; Aux. Questions; Says who? Why on earth did she say that?; tags*).
- Expressió de temps: passat (*past simple and continuous; present perfect simple and continuous; past perfect simple and continuous*); present (*simple and continuous present*); futur (*present simple and continuous + Adv.; will be -ing; will + perfect tense (simple and continuous)*).
- Expressió de l'aspecte: puntual (*simple tenses*); duratiu (*present and past simple/perfect; and future continuous*); habitual (*simple tenses (+ Adv.); used to; would*); incoatiu (*start/begin by -ing*); terminatiu (*cease -ing*).
- Expressió de la modalitat: factualitat (*declarative sentences*); capacitat (*it takes/holds/serves...*); possibilitat/probabilitat (*will; likely; should; ought to*); necessitat (*want; take*); obligació (*need/needn't*); permís (*may; could; allow*) intenció (*be thinking*).

of-ing).

– Expressió d'existència (e. g. *there must have been*); l'entitat (*count/uncount/collective/compound nouns; pronouns (relative, reflexive/emphatic, one(s); determiners*); la qualitat (e. g. *bluish; nice to look at*).

– Expressió de quantitat: *Number* (e. g. *some twenty people; thirty something*). *Quantity*: e. g. *twice as many; piles of newspapers; mountains of things*. *Degree*: e. g. *extremely; so (suddenly)*.

– Expressió de l'espai (*prepositions and adverbs of location, position, distance, motion, direction, origin and arrangement*).

– Expressió de temps (*points* (e. g. *back then; within a month; whenever*), *divisions* (e. g. *fortnight*), *and indications* (e. g. *earlier/later today/in the year*) of time; *duration* (e. g. *through(out) the winter; over Christmas*); *anteriority* (*already; (not) yet; long/shortly before*); *posteriority* (e. g. *later (on); long/shortly after*); *sequence* (*to begin with, besides, to conclude*); *simultaneousness* (*just then/as*); *frequency* (e. g. *rarely; on a weekly basis*).

– Expressió de manera (*Adv. and phrases of manner*, e. g. *thoroughly; inside out; in a mess*).

Italià

– Expressió de relacions lògiques: conjunció (*e poi, neppure*); disjunció (*sennò*); oposició (*bensi, anzi*); causa (*per il fatto che*); concessió (*((cio)nonostante, pur + gerundio*); finalitat (*allo scopo di + Inf.*); condició (*purché, ammesso che*); comparació (*altrettanto/quanto, più/meno di quello che*); resultat / correlació (*troppo... per, al punto che*); estil indirecte (*informazione riferita, consigli, ordini, offerte, suggerimenti, promesse, avvisi*).

– Relacions temporals (*da che, nel + Inf.*; (*una volta +*) *participio passato*);

– Afirmació (*frasi dichiarative affermative; frasi con dislocazione* (p.es. *il libro, l'ha preso Anna*)).

– Exclamació (frase emfàtica (p.es. *tutto ho fatto!*); *interiezioni* (p.es. *macché!*)).

– Negació (*frasi dichiarative negative con non, mica e non; proforma* (p.es. *assolutamente no*)).

– Interrogació (*totali; parziali; indirette*); *eco* (p.es. *Simona? Serena, vorrai dire?*); *orientate; optative-dubitative* (p.es. *che sia lui?*); *retoriche*.

– Expressió del temps (passat (*presente, piuccheperfetto, perfetto semplice*; futur (*futuro composto e condizionale composto*)) i de l'aspecte (puntual (*tempi semplici*); duratiu (*presente, imperfetto, perfetto semplice (+Avv.)*, *tempi composti (+Avv.)*); *seguire a +Inf.*; *venire + Ger.*); habitual (*tempi semplici e perfetto composto e piuccheperfetto (+Avv.)*); *essere solito + Inf.*); iteratiu (*perfetto semplice (+Avv.)*); incoatiu (*accingersi a /essere in procinto di + Inf.*); terminatiu (*imperfetto narrativo; tempi composti e perfetto semplice; cessare di + Inf.*)).

- Expressió de la modalitat (*factualitat (frasi dichiarative affermative e negative)*); capacitat ((*non*) *essere bravo a + Inf.* ; possibilitat (*futuro semplice e composto*; *verbi, sostantivi e aggettivi che indicano opinione, dubbio, assunzione, attesa, persuasione, apparenza + cong.*; *condizionale composto*; *dovere + Inf. composto*)); necessitat (*esserci bisogno*); obligació (*futuro*; *essere tenuto a + Inf.*; *andare + participio passato*); intenció (*verbi volitivi + cong.*); prohibició (*non andare + participio passato*).
- Expressió d'existència (*p.es. dovrebbe esserci stato; ecco tutto*); l'entitat (*nomi contabili / massa / collettivi / composti*; *pronomi (relativi, riflessivi, tonici)*; *determinanti*); la qualitat (*p.es. piuttosto stanco; facile a dirsi*).
- Expressió de la quantitat (*numero: singolare/plurale*; *numerali cardinali, ordinali, collettivi (p.es. entrambi, ambedue)*, *multiplicativi (p.es. quadruplo)*; *frazionari (p.es. tre su tre)*; *distributivi (p.es. uno a uno)*. *Quantità: p.es. vari motivi, una pila di libri*; *el grau: p.es. estremamente doloroso; particolarmente bravo*).
- Expressió de l'espai (*preposizioni, avverbi ed espressioni che indicano luogo, posizione, distanza, movimento, direzione, origine e disposizione*).
- Expressió de temps (*l'ora ((p.es.ss mancano) venti alle otto)*; *divisione (p.es. ai tempi dei miei nonni, sul presto)* e *collocazione nel tempo (p.es. nel Quattrocento; nel frattempo)*; *durata (p.es. l'intera giornata, sotto Natale)*; *anteriorità (p.es. prima che, (non) ancora)*; *posteriorità (p.es. qualche anno più tardi)*; *contemporaneità (p.es. nel momento in cui, contemporaneamente)*; *sequenza (p.es. inoltre ... poi ... infine)*; *intermittenza (p.es. talvolta)*; *frequenza (p.es. di rado)*).
- Expressió de manera (*avverbi di modo: p.es. di proposito, a diretto, perbene*).

Portuguès

- Expressió de relacions lògiques: *conjunção (além disso; nem sequer)*; *oposição/concessão (pórem; apesar de)*; *causa (por causa de; devido a; por consequência)*; *finalidade (afim de que)*; *comparação (mais/menos/tão/tanto+ Adj./Adv./S + (do) que / como/quanto; como se; bastante menos cansado; muito mais raro; superlatiu absolut (p.e. -errimo)*; *resultado/ correlação (tão...que, tanto...que)*; *condição (se, sem que, a não ser que, a menos que)*; *estilo indireto (informações, oferecimentos, sugestões, promessas, ordens, desejos)*.
- Relacions temporals (*assimque, até que, apenas, mal*).
- Afirmació (*sentenças declarativas afirmativas; deslocação de constituintes*).
- Exclamació (*com inversão, p. e. Un amor, essa criança!*; *sentenças e sintagmas exclamativos, p.e. Puxa, faz muito frio!*; *oxalá sejam felices!*).
- Negació (*sentenças declarativas negativas com nem; não / nem... sequer; não... coisa nenhuma; apenas*).
- Interrogació (*sentenças interrogativas diretas totais; sentenças interrogativas diretas QU-*; *interrogativas tag; interrogativas eco; interrogativas enfáticas (p. e. Onde é que vive?)*).

- Expressió de temps: passat (*presente històric, pretérito imperfecto, perfecto simple e perfecto compuesto e pretérito mais-mais-que-perfeito simple e composto*); futur (*futuro imperfecto (+Adv.), futuro perfecto do indicativo e condicional*).
- Expressió de l'aspecte: puntual (*tempos simples*); duratiu (*presente, futuro imperfecto e pretérito imperfecto do indicativo (+Adv.); ir / vir a + Inf.; sufixos de duração, p. e. –ear, –ecer*); habitual (*tempos simples (+ Adv.)*); terminatiu (*presente històric, pretérito perfecto simple e composto, pretérito mais-que-perfeito composto e futuro perfecto do indicativo; chegar a + Inf.*).
- Expressió de la modalitat: factualitat (*frases declaratives*); capacitat (*poder com; conseguir + Inf.*); possibilitat/probabilitat (*pode ser que / tal vez + Conj.; futuro do presente e futuro perfecto*); necessitat (*precisar; ser preciso/necessário + Conj.*); obligació (*ser obrigatório que + Conj.; presente do indicativo*); permís (*ser possível / permitido que + Conj.*); prohibició (*ser proibido que*); intenció (*querer que + Conj.; ir / haver de + Inf.*).
- Expressió d'existència (*p. e. faltar, acontecer*); l'entitat (*substantivos contáveis /massivos /coletivos /compostos; pronomes (relativos, reflexivos átonos/tônicos, determinantes)*); la qualitat (*p.e. azulado; útil para dificuldade em dormir*).
- Expressió de la quantitat: Numerais (*p. e. pelo menos 20 pessoas; perto de 30 km*). Quantidade: *p. e. duas vezes no máximo; um monte de gente*. Grau: *p. e. totalmente; tão de repente*.
- Expressió de l'espai (*preposições e advérbios de lugar, localização, distância, movimento, direção*).
- Expressió de temps: *expressões, preposições e locuções de tempo (momento pontual (p. e. daqui a uma semana), divisões (p. e. prazo; estação seca) e indicações de tempo (p. e. a 13 dias do evento); duração (p. e. por todo o dia; no período natalício); anterioridade (a última vez que, há bocado, fazia pouco); posterioridade (dentro de alguns dias, de hoje em diante, em breve); sequência (para começar, seguidamente, em conclusão); simultaneidade (no mesmo tempo que, atualmente); frequência (p. e. uma vez por dia, regularmente)*.
- Expressió de manera: (*expressões, preposições e locuções prepositivas de modo, p. e. em excesso; ao gosto*).